

Den rike dåren Predikan

av pastor Göran Appelgren

(Läsningar: Ps 72:1-7, 12-13,17-19; Luk 12:15-21; GF 179:1. Se sista sidan!)

"Jesus sade till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar'."
(Luk 12:15)

Planera för framtiden

Det är en stor skillnad på att ha ägodelar och att ha överflöd på ägodelar. Att planera för framtiden är inte fel. Det är tvärtom riktigt att göra det. Om man inte gör det, riskerar man att bli en börda för sin omgivning. En sund planering, ett rätt mått av införskaffande av ägodelar är rätt och riktigt.

Man kan samla ägodelar på två sätt - antingen med ett gott syfte i sikte, eller med ett ont. Det goda syftet är att vilja skapa en grund för ett sunt och uppbyggligt liv, där kärleken till medmänniskan står i centrum. Det onda syftet är att vilja ha ägodelarna för sitt eget självförhållande.

Det finns två sätt att förhålla sig till livet. Det ena sättet är rättfärdigt. Det är att helt lita på Herren. Det andra är orättfärdigt. Det är att enbart lita på sig själv.

Vi lever hela tiden i detta spänningsfält - att kunna lita på Herren, eller att ta över kontrollen och tro att vi själva vet bäst. Så länge vi befinner oss i spänningsfältet är allt väl. Herren vill att vi ska tänka själva. Han vill att vi ska fatta egna beslut. Men Han vill samtidigt att vi ska göra det med inspiration från en tro på att Han finns, och att Han styr våra liv i en riktning som i ett evigt perspektiv är bra för oss. "Döm inte efter skenet, utan fäll en rätt dom." (Joh 7:24)

"En rätt dom." Det är omdöme det handlar om. Men för att omdömet ska bli rättfärdigt och kärleksfullt, krävs att vi litar på Herren och inspireras av de eviga, andliga principer som Herrens Ord uppenbarar. "Det går väl för den som är barmhärtig ... den som stöder allt han gör på rättfärdighet." (Ps 112:5)

Att planera för framtiden är bra. Att vilja ha full kontroll över framtiden är inte bra. Om vi känner så, så har vi avslöjat oss: vi har utsett oss själva till herrar över vårt eget liv. Vi ställer Herren åt sidan. Eller också använder vi Honom till att rättfärdiga våra beslut. Det var det som människorna försökte som kom fram till Honom och sa: "Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig'." (Luk 12:15) Jesus vägrade, därför att om Han hade lagt sig i saken, hade Han lagt sig i en omständighet som bara hör den här världen till. Som vi vet säger Han eftertryckligt, att "Hans rike inte är av denna världen". (Joh 18:36) Genom sitt svar säger Herren, att vi måste tänka själva och fatta våra egna beslut.

Det gör det svårt för oss. Men svårigheten uppfostrar oss till att tänka rättfärdigt. "Det går väl för den som är barmhärtig ... den som stöder allt han gör på rättfärdighet." (Ps 112:5)

Ena gången när vi delar arvet tänker vi för mycket på oss själva. Nästa gång går vi andra vägen och bryr oss inte alls om saken. Den tredje gången hittar vi rätt. Vi vet hur verkligheten ser ut. Vi betänker vilka andra människor som är inblandade. Sedan tänker vi utifrån människokärleken, och vi fattar ett beslut som gör att bägge parter blir nöjda. I inget fall har vi bett Herren tala ur molnet och säga till vår motpart vad som är rätt. Däremot har vi tänkt själva med Herren närvarande i vårt inre i olika grad.

Vi befinner oss hela tiden i frihet, och vi utvecklar vårt förnuft i rätt riktning, när vi låter Herren vara med i besluten. När Han är med, slutar vi upp med att försöka kontrollera framtiden utifrån våra egna begränsade perspektiv. Det handlar rikedom om i liknelsen som Jesus sedan berättar.

Rikedom

Han sade till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar' (Luk 12:17)

När det talas om rikedom i Ordet har det i viss mån att göra med det yttre livets ägodelar. Om man fäster sitt sinne för mycket på sådant, blir det svårt att tänka på Gud och himlen. Därför är det svårt för en rik att komma in i himmelriket. Men det handlar ännu mer om andlig rikedom.

I slutet av liknelsen uppmanar Herren oss till att "vara rika inför Gud", så det är inte fel att vara rik, men det är fel att vara rik på fel sätt. Den rike dåren var rik på fel sätt. Han trodde att livet bestod i att ha överflöd på ägodelar. Herren talar här om andliga ägodelar.

Han talar om att ha så mycket kunskap att man stänger dörren till Herren. Den som har mycket kunskap men inte vet hur han ska använda den, är rik på fel sätt. Den sortens rikedom leder till vansinniga beslut.

Den rike dåren sa till sig själv: "Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda."

Man kan ha så mycket kunskap - för det är det som rikedom och ägodelar i andlig mening står för - att man raserar sitt eget liv. Att förhäva sig över sin egen kunskap leder till självgodhet.

Självgodhet

Så här säger profeten Jesaja: "Det var din vishet och din kunskap som förledde dig, och du sade i ditt hjärta: 'Jag och ingen annan'." (Jes 47:10) Klarare kan det inte uttryckas: "Jag och ingen annan".

Herren behövs inte längre. Vi vet själva hur vi ska göra. Vad värre är: vi tror oss veta hur livet kommer att gestalta sig i framtiden. Vi börjar planera utifrån ett själviskt perspektiv. Vi försöker kontrollera människor omkring oss. De ska göra som vi vill, för att vi själva har

bestämt hur framtiden ska se ut. Det finns inte längre något utrymme för Herren att i sin Gudomliga försyn föra oss fram på den väg som Han vet är den rätta för vårt eviga väl.

Ju rikare vi blir, desto mindre behöver vi Herren. Tyvärr är det så att vi samtidigt stänger ute andra människor. Vi stänger ute Herren och vi stänger ute våra medmänniskor. Vi behöver inte dem i vår planering för framtiden. De har ingen kunskap. De är fattiga och kan utnyttjas. De förstår inget och kan luras. Vi försvinner in i självskhetens fångelse. Därför varnar Herren oss: "Du förtröstade på din ondska och tänkte: 'Ingen ser mig.' Det var din vishet och din kunskap som förledde dig, och du sade i ditt hjärta: 'Jag och ingen annan.' Därför skall olycka komma över dig, och du skall inte veta varifrån den kommer. Fördärv skall falla över dig, du skall inte kunna avvärja det. Plötsligt skall ödeläggelse komma över dig, när du minst anar det." (Jes 47:10,11) Hårda ord kan det tyckas, men Herren vill oss väl. "Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig." (Upp 3:19)

Att vilja styra sitt liv utifrån sin egen begränsade kunskap om livet är den största villfarelsen vi kan räkna ut för. Det är det som trädet med kunskapen om gott och ont handlar om. Ett annat sätt att uttrycka de på är att vi inte vågar lita på ett det finns en Herrens försyn. När vi förnekar den Försynen, stänger vi tillfälligt dörren till den andliga dimensionen. "Ett sådant tillstånd tillsluter människans inre." (GF 179:1) "De som tror från sig själva och inte från Herren genom Ordet, tror sig också veta och förstå allting. Orsaken är den att deras andliga sinne är tillslutet, och bara det naturliga sinnet är öppet. Detta sinne utan andligt ljus kan inte se på något annat sätt." (UU 206)

För att vi ska vakna upp från den villfarelsen har Herren många skarpa ord att säga oss: "Men ve er, ni rika! Ni har fått ut er tröst. Ve er, ni som nu är mätta! Ni kommer att hungra. Ve er, ni som nu skrattar! Ni kommer att sörja och gråta." (Luk 6:24-25) "Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd [och] fattig." (Upp 3:16)

Från inbillning till verklighet

Den rike dåren befann sig i en sådan illusion om livet. Det är en liknelse som mannen uppträde i. Om vi lyssnar på Herrens undervisning behöver det inte gå som det gör i liknelsen, men så här gick det: "Gud sade till honom: din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop?"

Vad är mest värt?! Att ha ett överflöd på ägodelar, alltså att inbilla sig att man är herre över sitt eget liv, att tro sig kunna styra sitt liv till det som är bäst för en i all evighet? Är det mest värt, eller är det att känna en fullkomlig förtröstan på att Herren Gud är den som vet detta, och att Han i sin allomfattande kärleksfullhet för alla människor, styr vars och ens liv på ett sådant sätt, att allt blir till det bästa för alla?!

Svaret borde vara enkelt att ge, men vi vet att det tar emot. Därför ska vi lyssna på Herrens undervisning. Vi ska vara - eller bli - "de döva

[som] den dagen skall höra bokens ord De ödmjuka [som] skall få allt större glädje i HERREN, de fattigaste bland människor [som] skall fröjda sig." (Jes 29:18,19)

"Höra" börjar man göra, när anden, det inre, eller hjärtat, den goda viljan som hela tiden vill komma fram, som vill ta kommandot över ens liv, när den kommer fram, ja, då vill man höra Herrens undervisning. "Se, dagar skall komma säger Herren, då jag skall sända hunger i landet, inte en hunger efter bröd, ... utan efter att höra HERRENS ord." (Amos 8:11)

Då känner man sig inte rik utan fattig. Man känner sig inte mätt utan hungrig. Man funderar inte på vad man ska göra med sitt överflöd, för man inser att man inte har något, och man vill i stället bli "rik inför Gud". Det är detta Herren menar med orden: "Ingen av er kan vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger." (Luk 14:33)

Lita på Herren

Vi går från ett inre elände till ett liv i Herren: "Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade." (Matt 5:3) När en människa har förstått att hon har sökt efter fel saker i livet, börjar hon söka efter en föda som består. Precis som kroppen behöver sin föda, så behöver anden sin. Det anden behöver är det som ger näring åt den inre människans verksamhet, och den verksamheten är att vilja och göra det goda, och att tänka och tala det sanna.

Vad vi än gör i livet, så har det att göra med att göra gott och tänka rätt. I varje vår handling i det dagliga livet, strävar vi efter att vilja rätt, tänka rätt och handla rätt. Anden hungrar hela tiden efter rätt näring, för att rätt kunna tjäna livet, livet som vi fått som gåva från Herren. "Att 'äta' är att tillägna sig det goda, och att 'dricka' är att tillägna sig det sanna." (AC 4334)

När vi lever för vår nästa, blir vi mer vakna i den stund som är. Vi gläds åt det som varje situation har att ge oss. Vi behöver inte tvinga oss på framtiden. Vi behöver inte känna att vi måste kontrollera allt runtomkring oss, det som händer i morgon. Vi hungrar efter rättfärdighet, och vi tar varje tillfälle i akt att förverkliga den medmänskliga kärlek vi vet att Herren vill för oss och för våra medmänniskor. "Han skall skaffa rätt åt de betryckta bland folket, Han skall frälsa de fattiga och krossa förtryckaren." (Ps 72:4)

Det enda - gott och sant från Herren

Det enda vi vill är att vara "rika inför Gud". Det som är något värt är att ta emot den föda som bygger upp det liv som aldrig kommer att förgås. Varje gång vi tänker mer på andra än på oss själva, bygger vi en bit av Herrens eviga rike, i andra och i oss själva.

Det goda vi vill, är det goda vi hungrar efter. Den hungern kan bara tillfredsställas med det som kommer från Herren, Hans godhet och Hans sanning. Det är dessa två saker vi tar emot i nattvarden.

"Att 'äta' är att tillägna sig det goda, och att 'dricka' är att tillägna sig det sanna. Att 'äta' och 'dricka' i den Heliga Nattvarden

betecknar i den inre meningen [därför] att tillägna sig Herrens Gudomliga kärleks goda." (AC 4334)

Nattvard - allt själviskt bakom sig, ta emot sant liv från Herren

Nattvarden handlar om att lägga allt själviskt bakom sig. Det är därför det är viktigt att rannsaka sig själv, innan man går till Herrens bord. Brödet och vinet är Herrens Gudomligt goda och Gudomligt sanna som vi vill nära vår ande med. För att vi ska kunna ta emot den födan, får det inte finnas en föreställning om att vi själva kan åstadkomma det som Herren gör för oss. Det är det som dessa ord innebär: "Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort." (Luk 1:53)

När vi kommer inför Herren kan vi känna oss trygga. Vi vet att Han älskar oss. Vi vet att Han vill oss väl. Vi vet också vad som krävs för att vi ska kunna möta Honom, och Han oss - att vi "aktar [oss] för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar" utan att hon är "rik inför Gud."

"Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade." (Matt 5:3)

Amen!

Ps 72:1-7, 12-13,17-19:

Gud, ge åt kungen dina domar, din rättfärdighet åt kungasonen! Han skall döma ditt folk med rättfärdighet, dina betryckta med rättvisa. ... Han skall skaffa rätt åt de betryckta bland folket, Han skall frälsa de fattiga och krossa förtryckaren. Dig skall man frukta från släkte till släkte, så länge solen finns till, så länge månen skiner. Han skall vara lik regnet som faller på nyslagen äng, lik en regnskur som vattnar jorden. I Hans dagar skall den rättfärdige blomstra, stor frid skall råda tills månen ej längre finns. Ty Han skall rädda den fattige som ropar och den betryckte som ingen hjälpare har. Han skall vara mild mot den svage och fattige, och frälsa de fattigas själar. ... Må hans namn förbli för evigt, så länge solen skiner må hans namn leva vidare. ... Lovad vare HERREN Gud, Israels Gud, som ensam gör under! Lovad vare hans härliga namn för evigt, hela jorden vare full av hans ära! Amen, amen.

Luk 12:15-21:

Någon i folkhopen sade till honom: 'Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig.' Jesus sade till honom: 'Människa, vem har satt mig till skiljedomare mellan er?' Sedan sade Han till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar'. Och han berättade en liknelse för dem: 'En rik man hade åkrar som gav goda skördar. Och han frågade sig själv:

Vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar. Så här vill jag göra, tänkte han. Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda. Sedan vill jag säga till mig själv: Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät drick och var glad. Men Gud sade till honom: din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop? Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.

(Översättning: Svenska Folkbibeln)

Gudomliga försynen, nr 179:1

Hos de flesta människor finns en önskan medfödd att i förväg få veta framtida händelser, men den har sitt ursprung i kärlek till det onda. ... Ett sådant tillstånd tillsluter människans inre, där ... frihetsgåvan och förnuftsgåvan ... bor. ... Därför tas detta begär bort från dem som tror på den Gudomliga försynen och de får i stället en tillförsikt att Herren sörjer för deras lott. Därför vill de faktiskt inte veta framtiden i förväg, för att de inte på något sätt ska sätta sig upp mot den Gudomliga försynen. ... Detta är en av den Gudomliga försynens lagar.

Förkortningar av Skrifterna:

AC = Arcana Cœlestia

GF = Gudomliga försynen

UU = Uppenbarelseboken uppenbarad

maj 2002 5

Den rike dåren

Predikan av pastor Göran Appelgren

(Läsningar: Ps 72:1-7, 12-13,17-19; Luk 12:15-21; GF 179:1. Se sista sidan!)

"Jesus sade till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar.'" (Luk 12:15)

Planera för framtiden

Det är en stor skillnad på att ha ägodelar och att ha överflöd på ägodelar. Att planera för framtiden är inte fel. Det är tvärtom riktigt att göra det. Om man inte gör det, riskerar man att bli en börda för sin omgivning. En sund

planering, ett rätt mått av införskaffande av ägodelar är rätt och riktigt. Man kan samla ägodelar på två sätt - antingen med ett gott syfte i sikte, eller med ett ont. Det goda syftet är att vilja skapa en grund för ett sunt och uppbyggligt liv, där kärleken till medmänniskan står i centrum. Det onda syftet är att vilja ha ägodelarna för sitt eget självförhärligande.

Det finns två sätt att förhålla sig till livet. Det ena sättet är rättfärdigt. Det är att helt lita på Herren. Det andra är orättfärdigt. Det är att enbart lita på sig själv.

Vi lever hela tiden i detta spänningsfält - att kunna lita på Herren, eller att ta över kontrollen och tro att vi själva vet bäst. Så länge vi befinner oss i spänningsfältet är allt väl. Herren vill att vi ska tänka själva. Han vill att vi ska fatta egna beslut. Men Han vill samtidigt att vi ska göra det med inspiration från en tro på att Han finns, och att Han styr våra liv i en riktning som i ett evigt perspektiv är bra för oss. "Döm inte efter skenet, utan fäll en rätt dom." (Joh 7:24)

"En rätt dom." Det är omdöme det handlar om. Men för att omdömet ska bli rättfärdigt och kärleksfullt, krävs att vi litar på Herren och inspireras av de eviga, andliga principer som Herrens Ord uppenbarar. "Det går väl för den som är barmhärtig ... den som stöder allt han gör på rättfärdighet." (Ps 112:5)

Att planera för framtiden är bra. Att vilja ha full kontroll över framtiden är inte bra. Om vi känner så, så har vi avslöjat oss: vi har utsett oss själva till herrar över vårt eget liv. Vi ställer Herren åt sidan. Eller också använder vi Honom till att rättfärdiga våra beslut. Det var det som människorna försökte som kom fram till Honom och sa: "Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig'." (Luk 12:15)

Jesus vägrade, därför att om Han hade lagt sig i saken, hade Han lagt sig i en omständighet som bara hör den här världen till. Som vi vet säger Han eftertryckligt, att "Hans rike inte är av denna världen". (Joh 18:36) Genom sitt svar säger Herren, att vi måste tänka själva och fatta våra egna beslut.

Det gör det svårt för oss. Men svårigheten uppfostrar oss till att tänka rättfärdigt. "Det går väl för den som är barmhärtig ... den som stöder allt han gör på rättfärdighet." (Ps 112:5)

Ena gången när vi delar arvet tänker vi för mycket på oss själva. Nästa gång går vi andra vägen och bryr oss inte alls om saken. Den tredje gången hittar vi rätt. Vi vet hur verkligheten ser ut. Vi betänker vilka andra människor som är inblandande. Sedan tänker vi utifrån människokärleken, och vi fattar ett beslut som gör att bägge parter blir nöjda. I inget fall har vi bett Herren tala ur molnet och säga till vår motpart vad som är rätt. Däremot har vi tänkt själva med Herren närvarande i vårt inre i olika grad.

Vi befinner oss hela tiden i frihet, och vi utvecklar vårt förnuft i rätt riktning, när vi låter Herren vara med i beslutet. När Han är med, slutar vi upp med att försöka kontrollera framtiden utifrån våra egna begränsade perspektiv. Det handlar rikedom om i liknelsen som Jesus sedan berättar.

Rikedom

Han sade till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar' (Luk 12:17)
När det talas om rikedom i Ordet har det i viss mån att göra med det yttre livets ägodelar. Om man fäster sitt sinne för mycket på sådant, blir det svårt

att tänka på Gud och himlen. Därför är det svårt för en rik att komma in i himmelriket. Men det handlar ännu mer om andlig rikedom.

I slutet av liknelsen uppmanar Herren oss till att "vara rika inför Gud", så det är inte fel att vara rik, men det är fel att vara rik på fel sätt. Den rike dåren var rik på fel sätt. Han trodde att livet bestod i att ha överflöd på ägodelar. Herren talar här om andliga ägodelar.

Han talar om att ha så mycket kunskap att man stänger dörren till Herren. Den som har mycket kunskap men inte vet hur han ska använda den, är rik på fel sätt. Den sortens rikedom leder till vansinniga beslut. Den rike dåren sa till sig själv: "Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda."

Man kan ha så mycket kunskap - för det är det som rikedom och ägodelar i andlig mening står för - att man raserar sitt eget liv. Att förhäva sig över sin egen kunskap leder till självgodhet.

Självgodhet

Så här säger profeten Jesaja: "Det var din vishet och din kunskap som förledde dig, och du sade i ditt hjärta: 'Jag och ingen annan.'" (Jes 47:10) Klarare kan det inte uttryckas: "Jag och ingen annan".

Herren behövs inte längre. Vi vet själva hur vi ska göra. Vad värre är: vi tror oss veta hur livet kommer att gestalta sig i framtiden. Vi börjar planera utifrån ett själviskt perspektiv. Vi försöker kontrollera människor omkring oss. De ska göra som vi vill, för att vi själva har bestämt hur framtiden ska se ut. Det finns inte längre något utrymme för Herren att i sin Gudomliga försyn föra oss fram på den väg som Han vet är den rätta för vårt eviga väl.

Ju rikare vi blir, desto mindre behöver vi Herren. Tyvärr är det så att vi samtidigt stänger ute andra människor. Vi stänger ute Herren och vi stänger ute våra medmänniskor. Vi behöver inte dem i vår planering för framtiden. De har ingen kunskap. De är fattiga och kan utnyttjas. De förstår inget och kan luras. Vi försvinner in i självishetens fängelse. Därför varnar Herren oss: "Du förtröstade på din ondska och tänkte: 'Ingen ser mig.' Det var din vishet och din kunskap som förledde dig, och du sade i ditt hjärta: 'Jag och ingen annan.'" Därför skall olycka komma över dig, och du skall inte veta varifrån den kommer. Fördärv skall falla över dig, du skall inte kunna avvärja det. Plötsligt skall ödeläggelse komma över dig, när du minst anar det." (Jes 47:10,11)

Hårda ord kan det tyckas, men Herren vill oss väl. "Alla som jag älskar tillrättavisar och tuktar jag. Var därför ivrig och omvänd dig." (Upp 3:19) Att vilja styra sitt liv utifrån sin egen begränsade kunskap om livet är den största villfarelsen vi kan räkna ut för. Det är det som trädet med kunskapen om gott och ont handlar om. Ett annat sätt att uttrycka de på är att vi inte vågar lita på ett det finns en Herrens försyn. När vi förnekar den Försynen, stänger vi tillfälligt dörren till den andliga dimensionen. "Ett sådant tillstånd tillsluter människans inre." (GF 179:1) "De som tror från sig själva och inte från Herren genom Ordet, tror sig också veta och förstå allting. Orsaken är den att deras andliga sinne är tillslutet, och bara det naturliga sinnet är öppet.

Detta sinne utan andligt ljus kan inte se på något annat sätt." (UU 206) För att vi ska vakna upp från den villfarelsen har Herren många skarpa ord att säga oss: "Men ve er, ni rika! Ni har fått ut er tröst. Ve er, ni som nu är mätta! Ni kommer att hungra. Ve er, ni som nu skrattar! Ni kommer att sörja och

gråta." (Luk 6:24-25) "Du säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och behöver ingenting, och du vet inte att just du är eländig, beklagansvärd [och] fattig." (Upp 3:16)

Från inbillning till verklighet

Den rike dåren befann sig i en sådan illusion om livet. Det är en liknelse som mannen uppträdde i. Om vi lyssnar på Herrens undervisning behöver det inte gå som det gör i liknelsen, men så här gick det: "Gud sade till honom: din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop?" Vad är mest värt?! Att ha ett överflöd på ägodelar, alltså att inbilla sig att man är herre över sitt eget liv, att tro sig kunna styra sitt liv till det som är bäst för en i all evighet? Är det mest värt, eller är det att känna en fullkomlig förtröstan på att Herren Gud är den som vet detta, och att Han i sin allomfattande kärleksfullhet för alla människor, styr vars och ens liv på ett sådant sätt, att allt blir till det bästa för alla?!

Svaret borde vara enkelt att ge, men vi vet att det tar emot. Därför ska vi lyssna på Herrens undervisning. Vi ska vara - eller bli - "de döva [som] den dagen skall höra bokens ord De ödmjuka [som] skall få allt större glädje i HERREN, de fattigaste bland människor [som] skall fröjda sig." (Jes 29:18,19) "Höra" börjar man göra, när anden, det inre, eller hjärtat, den goda viljan som hela tiden vill komma fram, som vill ta kommandot över ens liv, när den kommer fram, ja, då vill man höra Herrens undervisning. "Se, dagar skall komma säger Herren, då jag skall sända hunger i landet, inte en hunger efter bröd, ... utan efter att höra HERRENS ord." (Amos 8:11)

Då känner man sig inte rik utan fattig. Man känner sig inte mätt utan hungrig. Man funderar inte på vad man ska göra med sitt överflöd, för man inser att man inte har något, och man vill i stället bli "rik inför Gud". Det är detta Herren menar med orden: "Ingen av er kan vara min lärjunge, om han inte avstår från allt han äger." (Luk 14:33)

Lita på Herren

Vi går från ett inre elände till ett liv i Herren: "Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade." (Matt 5:3) När en människa har förstått att hon har sökt efter fel saker i livet, börjar hon söka efter en föda som består. Precis som kroppen behöver sin föda, så behöver anden sin. Det anden behöver är det som ger näring åt den inre människans verksamhet, och den verksamheten är att vilja och göra det goda, och att tänka och tala det sanna. Vad vi än gör i livet, så har det att göra med att göra gott och tänka rätt. I varje vår handling i det dagliga livet, strävar vi efter att vilja rätt, tänka rätt och handla rätt. Anden hungrar hela tiden efter rätt näring, för att rätt kunna tjäna livet, livet som vi fått som gåva från Herren. "Att 'äta' är att tillägna sig det goda, och att "dricka" är att tillägna sig det sanna." (AC 4334)

När vi lever för vår nästa, blir vi mer vakna i den stund som är. Vi gläds åt det som varje situation har att ge oss. Vi behöver inte tvinga oss på framtiden. Vi behöver inte känna att vi måste kontrollera allt runtomkring oss, det som händer i morgon. Vi hungrar efter rättfärdighet, och vi tar varje tillfälle i akt att förverkliga den medmänskliga kärlek vi vet att Herren vill för oss och

för våra medmänniskor. "Han skall skaffa rätt åt de betryckta bland folket, Han skall frälsa de fattiga och krossa förtryckaren." (Ps 72:4)

Det enda - gott och sant från Herren

Det enda vi vill är att vara "rika inför Gud". Det som är något värt är att ta emot den föda som bygger upp det liv som aldrig kommer att förgås. Varje gång vi tänker mer på andra än på oss själva, bygger vi en bit av Herrens eviga rike, i andra och i oss själva.

Det goda vi vill, är det goda vi hungrar efter. Den hungern kan bara tillfredsställas med det som kommer från Herren, Hans godhet och Hans sanning. Det är dessa två saker vi tar emot i nattvarden.

"Att 'äta' är att tillägna sig det goda, och att 'dricka' är att tillägna sig det sanna. Att 'äta' och 'dricka' i den Heliga Nattvarden betecknar i den inre meningen [därför] att tillägna sig Herrens Gudomliga kärleks goda." (AC 4334)

Nattvard - allt själviskt bakom sig, ta emot sant liv från Herren

Nattvarden handlar om att lägga allt själviskt bakom sig. Det är därför det är viktigt att rannsaka sig själv, innan man går till Herrens bord. Brödet och vinet är Herrens Gudomligt goda och Gudomligt sanna som vi vill nära vår ande med. För att vi ska kunna ta emot den födan, får det inte finnas en föreställning om att vi själva kan åstadkomma det som Herren gör för oss. Det är det som dessa ord innebär: "Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort." (Luk 1:53)

När vi kommer inför Herren kan vi känna oss trygga. Vi vet att Han älskar oss. Vi vet att Han vill oss väl. Vi vet också vad som krävs för att vi ska kunna möta Honom, och Han oss - att vi "aktar [oss] för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar" utan att hon är "rik inför Gud."

"Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade." (Matt 5:3)

Amen!

Ps 72:1-7, 12-13,17-19:

Gud, ge åt kungen dina domar, din rättfärdighet åt kungasonen! Han skall döma ditt folk med rättfärdighet, dina betryckta med rättvisa. ... Han skall skaffa rätt åt de betryckta bland folket, Han skall frälsa de fattiga och krossa förtryckaren. Dig skall man frukta från släkte till släkte, så länge solen finns till, så länge månen skiner. Han skall vara lik regnet som faller på nyslagen äng, lik en regnskur som vattnar jorden. I Hans dagar skall den rättfärdige blomstra, stor frid skall råda tills månen ej längre finns. Ty Han skall rädda den fattige som ropar och den betryckte som ingen hjälpare har. Han skall vara mild mot den svage och fattige, och frälsa de fattigas själar. ... Må hans namn förbli för evigt, så länge solen skiner må hans namn leva vidare. ... Lovad vare

HERREN Gud, Israels Gud, som ensam gör under! Lovat vare hans härliga namn för evigt, hela jorden vare full av hans ära! Amen, amen.

Luk 12:15-21:

Någon i folkhopen sade till honom: 'Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig.' Jesus sade till honom: 'Människa, vem har satt mig till skiljedomare mellan er?' Sedan sade Han till dem: 'Se till att ni aktar er för allt slags girighet, ty en människas liv består inte i att hon har överflöd på ägodelar'. Och han berättade en liknelse för dem: 'En rik man hade åkrar som gav goda skördar. Och han frågade sig själv: Vad skall jag göra? Jag har inte plats för mina skördar. Så här vill jag göra, tänkte han. Jag river mina logar och bygger större, och där samlar jag in all min säd och allt mitt goda. Sedan vill jag säga till mig själv: Kära själ, du har samlat mycket gott för många år. Ta det nu lugnt, ät drick och var glad. Men Gud sade till honom: din dåre, i natt skall din själ utkrävas av dig, och vem skall då få vad du har samlat ihop? Så går det för den som samlar skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud.

(Översättning: Svenska Folkbibeln)

Gudomliga försynen, nr 179:1

Hos de flesta människor finns en önskan medfödd att i förväg få veta framtida händelser, men den har sitt ursprung i kärlek till det onda. ... Ett sådant tillstånd tillsluter människans inre, där ... frihetsgåvan och förnuftsgåvan ... bor. ... Därför tas detta begär bort från dem som tror på den Gudomliga försynen och de får i stället en tillförsikt att Herren sörjer för deras lott. Därför vill de faktiskt inte veta framtiden i förväg, för att de inte på något sätt ska sätta sig upp mot den Gudomliga försynen. ... Detta är en av den Gudomiga försynens lagar.

Förkortningar av Skrifterna:

AC = Arcana Cœlestia

GF = Gudomliga försynen

UU = Uppenbarelseboken uppenbarad